

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET
HETILAPJA – IV. ÉVFOLYAM – 13. SZÁM, 2011. MÁR. 27.

Kedves Testvéreim!

Elég ritkán történik meg a mindennapokban, hogy halálos ellenségek egyik napról a másikra jó barátok és harcostársak legyenek. Sokkal inkább az ellentétével találkozunk, és a sérelmek vagy ellenszenvek akár életre szólóan elválasztanak embereket, és ha egyszer bajuk van egymással, az leggyakrabban úgy is marad – évekre vagy évtizedekre szólóan sem oldódik fel közöttük. Vagy

lehetséges. Pál és Anániás, mindketten zsidó emberek a születésük szerint, lehetőleg jó messze elkerülték volna egymást még egy pár napja, vagy legfeljebb üldöző és üldözöttként találkozhattak volna egymással. És lám, eljön számukra a pillanat, amikor Pál le tudja hajtani a fejét alázattal és bűnbánattal mindazért a sok rosszért, amit Anániásék ellen tett, és gyermeki alázatra jutva megkeresztelkedik. Anániás pedig igazi testvérként befogadva az egykori üldözött, úrrá lesz

„De semmivel sem gondolok, még az én életem sem drága nékem, csakhogy elvégezzem az én futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyosságot tegyek Isten kegyelmének evangéliumáról.”

ApCsel 20,24

nem is beszélnek egymással, vagy pedig őszinteség nélkül teszik, ha egyáltalán teszik. Ezért izgalmas és tanulságos Pál megtérése, mert itt a szemünk előtt játszódik le az a ritka dolog, hogy egymástól távoli, sőt szinte halálosan ellenséges lelkek nem csak feloldódnak egymás iránt, hanem testvérekké, sőt egymást szívből segítő, egymásért akár az életüket is kockáztatni tudó emberekké válnak.

Mi ennek a titka, kérdezi az ember, hiszen jó lenne ismerni ezt a titkot – és a válasz egyszerű: emberek rátaláltak arra a magasabb életre, ami csak Krisztusban

a berzenkedésén a szívében megszólaló isteni hangra, és a saját életét is kockáztatva segít Pálnak elmenekülni éjszaka Damaszkusból a városfalon át, mert ők már mind a ketten ugyanannak a magasabb életnek a részesei és megajándékozottai. Ez tehát a titok – egy magasabb élet Krisztusban, ami ezek szerint csodákat tud tenni. És ahol ez a magasabb élet nincs jelen, ahol ez hiányzik, ott elmaradnak a csodák, ott marad minden a régi mederben, az emberi hadakozások, gyűlölködések és őszintétlenségek medrében. Testvéreim! Kérdezzük meg most mi is magunktól, vajon készen

vagyunk-e ennek a magasabb életnek, a valóban Krisztusban való életnek helyet adni magunkban – mert akkor mi is részeseivé válhatunk ugyanazoknak az erőknek, amik ilyen csodákat tudnak tenni. Ennek a magasabb életnek van néhány jól megmutatkozó, már-már látványos jele, amire érdemes odafigyelni. Mi is próbáljunk most megpillantani néhányat ezek közül.

Mindenek előtt megindító az indoklás, hogy Anániás ugyan miért menjen el a damaszkuszi Júdáh házába, ami az Egyenes utcában található, hogy ott felkeresse Sault, akit Tárzuszinak neveznek. Azt mondja neki az Úr a látomásban, menj el hozzá, mert imádkozik. Egészen biztosan nem úgy kell ezt látnunk, hogy Isten megjutalmazza az ember vallásos cselekményét és beavatkozik, küldést ad az egyik szolgájának egy másikért – hanem itt egy olyan összetartozásról van szó, ami magában az Örökkévalóban és a Vele való valódi kapcsolatban gyökerezik. Azok az emberek ugyanis, akik valóban imádkoznak, valahogy egymásra tudnak hangolódni, a maguk közös lelki gyökerénél fogva nem lehetnek idegenek egymás számára. Az embernek akaratlanul eszébe juthat itt Mária és Erzsébet találkozása, akik Jézust és Keresztelő Jánost hordták a szívük alatt, és amikor találkoztak egymással, megmozdult a magzat Erzsébet méhében, repesni kezdett, ahogy a Károli Bibliában olvassuk, üdvözölve a másik asszony szíve alatt hordott Megváltót. Mert ami összetartozik, az össze is nő – és ez egyebek közt azt is jelenti, hogy akik imádkozó emberek, azok

egymásnak ellenségei nem lehetnek. Pál és Anániás találkoznak, testvérekké válnak, és ez nem is lehet másként, mert mind a kettő szívében Krisztus lakik. Menj el hozzá, mert imádkozik – a valódi imádság életváltató erejéről van itt tehát szó. Hittel higgyük, hogy ez ma is életváltató erő, és a mi életünk sem marad majd a régiben. Az imádság révén ugyanis maga a Szentlélek jöhet el hozzánk, és Ő képes arra, hogy egymásra hangolja az emberi szíveket – lám, még azokat a szíveket is, amik nem is olyan régen ellenségei voltak egymásnak. Hogyne tehetné meg ezt Ő ma is, a mi családjunkban is, a mi közösségeinkben is!

Csakhogy van ennek a magasabb életnek egy árnyékos oldala is, amit így vetít előre a látomásban megszólaló hang: „Én pedig meg fogom mutatni neki, hogy mennyit kell majd szenvednie az én nevemért.” Valljuk meg, ezt a dolgot általában szereti az ember elkerülni a figyelmével, rendszerint átugorjuk és megyünk tovább. Pedig itt valami egészen lényegi üzenetről van szó, mert az a magasabb élet, amit Krisztus hozott nekünk, embereknek, elképzelhetetlen szenvedések nélkül. Nem azért, mintha a szenvedés önmagában valami jó lenne. Egyáltalán nem az. A szenvedés a paradicsomon kívüli étellel kezdődik, és Isten közelében ismeretlen. Amikor Tőle elszakadunk, akkor lesz a részünk-ké. Éva is onnantól kezdve tapasztalja szenvedésnek az életadást, és Ádám is csak az után eszi orcája veritékével a kenyerét, hogy eltávolodnak Istentől. De a Hozzá visszavezető út sem megy

szenvedés nélkül, mert a dolog mindjárt azzal kezdődik, hogy ki kell jönni az ó-emberből, valósággal megölelni azt magunkban, és ezen az úton, és csakis ezen az úton járva eljutni aztán az új emberig, a magasabb életig. Milyen hamis illúzió azt hinni, hogy az élet igazi tartalma az anyagi gyarapodás – hányan elérik, és semmivel nem lesznek még csak igazán boldogabbak sem, nemhogy üdvözültebbek azoknál, akiknek nem jut annyi. És ezt annak ellenére mondom, hogy létezik a teológiában egy olyan irányzat, amelyik azt mondja ki, hogy a hívő élethez áldásként feltétlenül hozzátartozik Isten anyagiakban megmutatkozó áldása. A Hit Gyűlekezete tette magáévá például ezt a tanítást, amelyik kimondja, hogy a hívő ember áldásként gazdagságot kap Istentől - ebből következik, hogy aki szegény, abban az Ige magja e szerint a tanítás szerint még nem kelt ki az ember szívében. Ezért nagyon fontos az, amit az Ige itt megfogalmaz, hogy az új és magasabb élet nem anyagi előmenetellel, hanem szívbéli megújulással lesz a miénk, és minden valóban új élet születése szenvedéssel jár. „Az asszony fájdalomban van, amikor vajúdik, mert eljött az ő órája, de amikor megszüli gyermekét, nem emlékszik többé a fájdalomra, mert ember született a világra.” (Ján 16,21) A világ megváltása is szenvedés árán történt, és a Krisztus keresztje az, ami nélkül mi egyáltalán még csak nem is ismernénk azt a magasabb életet, amit Ő az Atyától hozott nekünk, embereknek. Hányszor látjuk, hogy létrejönnek értékek, művek és alkotások, és mögöttük

hatalmas küzdelmek és mély szenvedések rejlenek. Nézzük meg a legtöbb igazán értékes alkotó életét - művészek, költők, muzsikusok, szobrászok hány-szor élnek tragikusan magányos vagy éppen csalódásokkal és kudarcokkal, emberi szenvedések tömegével járó életet. És mint a kagyló keserves fájdalmában kiformálja a gyöngyöt, úgy terem sokszor az igazi műalkotás is. Az erkölcsileg magasabb élet sem képzelhető el olyan életben, aminek egyetlen öröme van: szerezni. „Én pedig meg fogom mutatni neki, hogy mennyit kell majd szenvednie az én nevéért.” Ahol a Krisztus nevéért nem jut el valaki legalább az önkorlátozásig, az önfegyelemnek ebben a szeretetben vállalt minimumáig, az még messze van attól a magasabb élettől, amit Krisztus hozott ennek a világnak. Az ő nevéért olykor ugyanis valóban tudnunk kell szenvedni. Nem a vadállatok előtt, mint az első keresztyéneknek, bár Egyiptomban, Algériában, Indonéziában és Afrikában többfelé is, ma is ölik a keresztyéneket. Nekünk, Istennek legyen hála, nem kell itt és most a vérünket adni hitünkért. De azért az Európai Unió naptárából csodálatos módon éppen a keresztyén ünnepek maradtak ki, más felekezeteké nem, és a keresztyénségre való még történeti hivatkozást sem túrték el a nagy szabadság hívei Európa készülők alkotmányában. Ezt mi alázattal tudomásul vesszük, és még csak azt sem kiáltjuk, hogy kétezer éve is így kezdődtek a keresztyénüldözések. Mert mi nem a világtól, hanem a világ mögött meghúzódó sötét és lehúzó, valóban élet-ellenes erőktől

szenvedünk, amik itt vitézkednek a mi tagjainkban is, és ezért nem hártjuk a szenvedéseinket másokra, mintha ők lennének azoknak okozói. Ezt az olcsó kiutat nem engedhetjük meg magunknak, és ennek felemelt fővel történő, szívből jövő vállalása az elvállalt, Isten kezéből elvett szenvedés első állomása. Bármikor jöhetnek persze ennél az erkölcsi szenvedésnél konkrétabb, fizikai fenyegetettség is, ahogyan Saul is azonnal halálra keresték, amint Pál lett a neve.

De éppen itt van a magasabb élet harmadik, talán legfontosabb vonása. Nem csak imádkozó, és az imádságban közösséget találó, egymásra hangoló élet az ilyen, és nem csak a szenvedések útja, ami önkorlátozás nélkül teljességgel elképzelhetetlen is, hanem egy olyan élet, amelyben mindig megtalálható a jövőbe mutató kiút is. Ezt itt a damaszkuszi keresztyének leleményessége testesíti meg. Őrzik a város kapuit éjjel és nappal olyan emberek, akik mindenképpen meg akarják ölni a frissen keresztyénné lett Sault? Akkor hát éjszaka leeresztjük őt egy kosárban kötelekkel a város kőfalán kívülre. És Pál elmenekülhet az ellene összeesküdtek elől, és viheti az evangéliumot Európába. Először Filippibe, ahol éppen egy asszony lesz az első keresztyén, aztán a többi görög városba, majd legvégül Rómába is, a világ akkori fővárosába. Mert mindig van jövőbe mutató kiút az evangélium és az azt élő keresztyének számára.

Sosem szabad elhinni, hogy itt most mindennek vége van, akármi is történjék az emberrel. Nem azért, mert „majd

csak lesz valahogy”, hanem azért, mert „ismeri az Úr az övéit”. (Náh 1,7 és II.Tim 2,19) Ez az ígélet pedig azt jelenti, hogy Isten gyermekei egy dologra mindig számíthatnak: az Úrral való egységük megmarad – ezt jelenti az, hogy ő „ismer” minket. Az egészségünk nem biztos, hogy mindig maradéktalan és hibátlan lesz, anyagiakban sem feltétlenül lesz mindig minden gondtalan, de még a fizikai megmaradásunk sincs egyszer s mindenkorra biztosítva. Az viszont teljesen egyértelmű ígéletünk, hogy ha szeretjük Őt, akkor mindenkor Vele maradhatunk, és pedig a halálon át is. (I.Thessz 4,17-18) Ez az igazán jövőbe mutató kiút, aminek a Pál falon át kosárban történő leeresztése csak egy derűs előképe, de hitünk számára mégis olyan biztatás, amit érdemes komolyan venni. Amikor gyülekeznek fejünk felett a sötét felhők, jusson mindig az eszünkbe, hogy de hiszen Pál is megszabadult Damaszkuszról, mert egy nagyon nagy szeretetnek terve volt vele. Mi sem fogunk fölöslegesen szenvedni egyetlen percet sem – pontosan csak addig leszünk itt, amíg ugyanennek a Szeretetnek még van mondandója a számunkra. Ennek jegyében irányuljunk imádságos szívvel arra a magasabb életre, amiről most hallottunk, mert ez az imádkozókat egymásra hangolja, az ő nevéért hordott szenvedést értelmessé teszi, és a kiutat, ami az Úrral való egység, számunkra mindig megmutatja. Így legyen.

Ámen!

*(Bodnár Noémi kassai
esperesi segédlelkész igehirdetése)*

„TALPRA MAGYAR!”

Kedves csehországi Magyar!

Március 15-e nemzetünk egyik legnagyobb ünnepe. A **közelgő népszámlálás** apropóján az idén rendkívüli lehetőségünk van arra, hogy **bizonyosságot tegyünk nemzeti hovatartozásunkról.**

Közeledik március 25-e, a csehországi népszámlálás napja, melynek az eredménye a következő tíz évre nagyban meghatározhatja a csehországi magyarság helyzetét. Ezért...

...fontos, hogy a népszámlálási kérdőív bennünket érintő mezőibe, konkrétan a 10. és 11. pontokba („Mat. jazyk” – „Anyanyelv” és „Národnost” – „Nemzetiség”) a magyar kerüljön.

Kérjük, tegyen meg mindent, hogy ez az információ minden Csehországban élő, átmeneti vagy állandó lakhellyel rendelkező magyar emberhez eljusson.

Tegyünk meg mindent annak érdekében, hogy minél több ismerősünk kapjon tájékoztatást, hiszen NAGY A TÉT!

Köszönettel

a prágai magyar szervezetek

...MERT NEM MINDEGY!

„LÉGY ERŐS ÉS BÁTOR!”

JÓZSUÉ 1:7

Kedves Testvér!

Engedd meg, hogy a közelgő népszámlálás kapcsán
Téged is megszólítsunk és támogatásodat kérjük.

Gyülekezetünk, a **Prágai Református Missziói Gyülekezet**
a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház **egyetlen missziói
gyülekezete**, amely 18. éve működik és rendszeres
istentiszteleti alkalmával járul hozzá a prágai és remények szerint
az összceshországi magyarság hitéletének épüléséhez.

Mivel a **Református Egyház Csehországban nincs bejegyezve**
(ehhez jóval több csehországi állandó lakhellyel rendelkező gyülekezeti
tagra lenne szükség), **gyülekezetünk lehetőségei korlátozottak.**

A március 25-én tartandó **népszámlálás eredménye többszörösen
érinti épülni vágyó közösségünket**: megtudjuk, mennyien vagyunk,
illetve hányan támogatják a gyülekezet ügyét, ami **jel lehet
a Református Egyház hivatalos bejegyeztetésének elindítására.**

Ezért kérünk Téged, amennyiben felekezeti hovatartozásodtól
függetlenül (alkalmainkat nem csak reformátusok látogatják)
felelősséget érzel ügyünk iránt, a népszámlálási kérdőívbe
(**a felekezeti hovatartozásra vonatkozó 12. pontba**) a „református”
(csehül/szlovákul „**Reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku**”)
adatot írd. Kérjük, tegyél meg mindent, hogy ez az információ minél
több Csehországban élő magyar emberhez eljusson. **Hordozd imában
a csehországi magyar keresztyének/keresztények ébredését!**

Köszönettel

a gyülekezet presbitériuma

(www.reformata.cz)

MINDENKI MÁSKÉPP
CSINÁLJA,
AVAGY A LENGYEL PÉLDA...

Népszámlálás. Hetek óta vezető téma a gyülekezetben, de nem csak ott. ...nem-rég át kellett menjek Lengyelországba. Erre a legjobb lehetőség úgy kínálkozik, hogy elmegyek Cieszynbe, melynek a cseh oldala **Český Těšín**. Ott azonban önkéntelenül is szembesülnöm kellett azzal, hogy egy másik kisebbség, a lengyel, hogyan készül a próbára. **Leginkább szórólappokkal, de értelmesen megírt cikkekkel,** és minden egyéb módon igyekeznek rávenni tagjaikat arra, hogy lengyelnek vallják magukat. A népszámlálási íven külön van lengyel rubrika, de ez nem minden. Az újságjukban tételesen írják le, hogy az élet milyen területein (oktatás, közigazgatás) fontos az, hogy jelen legyenek. **A lengyel közösségnek könnyebb dolga van** viszonylag, mert olyan arcokkal tud kampányolni, mint **Ewa Farna**, és nem csak vele. De ez **példa lehet nekünk**

is. Gondoskodni kell arról, hogy olyan példákat mutassunk Csehországban élő nemzetársainknak, akikre büszkék lehetnek, másrészt **mi is úgy éljünk, úgy végezzük a szolgálatunkat, hogy példákka lehessünk, legalább szűk környezetünkben.** A lengyel kisebbségnek más természetű problémáik vannak, hiszen nekik Ostrava környékén sok helyen bőven 10 százalék feletti számarányukkal olyan lehetőségekkel számolhatnak, amelyekről mi itt Csehországban csak álmodhatunk. Viszont **példát adnak.** Szerintem már Ostrava vidékéről is eltűnt volna a lengyel kisebbség, ha hagyták volna magukat. Már nem lenne sem lengyel sajtó, sem oktatás, sem lengyel feliratok. De **tanultak saját himnuszukból, magukévá tették gondolatát, zsigeri szinten érzik igazságát, felelősségét.** Ez a himnusz úgy kezdődik: „*Jeszcze Polska nie zginęła*” (Lengyelország még nem veszett el). **Csak így lehet és szabad nekikezdeni. Tanulhatunk lengyel barátainktól!**

– éles györgy –

„Klassz dolog önmagad lenni!” Ewa Farna popénekesnő kampánya... A népszámlálás fontosságával a Coexistencia-Együttélés politikai mozgalom is foglalkozik „WIADOMOŚCI – TUDÓSÍTÁSOK – ZPRÁVY”, három nyelven kiadott lapjában. ...de a cikkek érthetetlen módon nem emelik ki a magyar nemzetiség fontosságát, hanem magyar fordításban hívják fel a figyelmet a lengyel nemzetiség és anyanyelv vállalásának fontosságára. Ez az az eset, amikor nem fordításra, hanem bizony magyar kampányra lenne szükség.

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet (IT):

Vasárnap 17.00 órától. (Prága 1, Klimentská 18, 3. em. gyülekezeti terem.) Az IT idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Úrvacsora: április 24. (húsvét)

Bibliaóra: Havonta egyszer istentisztelet helyett; a következő bibliaóra időpontját és témáját lapunk következő számaiban pontosítjuk.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkésznél lehet.

Házi IT, házi úrvacsora, lelkigondozói beszélgetés: a gyülekezet lelkészével egyeztetendő.

A lelkész elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylisy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2)

Pilzen, Teplice: A következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn: A következő istentiszteletre (úrvacsorával) húsvét szombatján, ápr. 23-án 14 órakor kerül sor. Cím: Radlická 8 („Krokodilos ház”)

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A csehországi magyarságot és gyülekezetünk tagjait vagy annak támogatóit is komolyan érintő idei népszámlálás menetéről további információk itt találhatóak: www.scitani.cz. A népszámlálás eredménye a következő tíz évre nagyban meghatározza a csehországi magyarság helyzetét! Kérjük segítsen a hetilapunkban is megtalálható röplapok terjesztésében. A népszámlálás eredménye **jel lehet a Református Egyház csehországi hivatalos bejegyztetésének elindítására.**

„AZ EGYHÁZ KINYÚJTOTT KEZE”

Április 4-én (hétfő) 17.00 órai kezdettel a Prágai Magyar Kulturális Központ (Prága 1, Rytířská 25-27) nagytermében

Magyarné Balogh Erzsébet
lelkész-igazgató

bemutatja a magyarországi
Református Missziói Központ
tevékenységét.

Az előadás gyülekezetünk és a PMKK közös szervezésében tartott előadásorozat első rendezvénye.

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Dienes Kornélia, Hlavács Pál, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) SOLACZPP